

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin ja direktiivin 2008/99/EY korvaamisesta

Eduskuntatunnus
U 14/2022 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2021 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin ja direktiivin 2008/99/EY korvaamisesta (COM(2021) 851 final). Direktiiviehdotus on osa keinoja, joilla komissio pyrkii ympäristörikollisuuden torjunnan tehostamiseen.

Direktiiviehdotusta on käsitelty neuvoston työryhmässä tammikuusta 2022 alkaen. Kesäkuussa 2022 oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa hyväksyttiin osittainen yleisnäkemyksdirektiivin 2–4 artikloista (määritelmät, rangaistavaksi säädettävät teot sekä yllytys, avunanto ja yritys) sekä niihin liittyvistä johdanto-osan kappaleista. Myös Suomi hyväksyi osittaisen yleisnäkemyksen, johon saatiin neuvoteltua täsmennyksiä ja joustavuutta esimerkiksi rikosten määritelmät sisältävään 3 artiklaan.

Direktiiviehdotuksesta kokonaisuudessaan on tarkoitus saavuttaa neuvoston yleisnäkemysoikeus- ja sisäasioiden neuvostossa 8.–9.12.2022.

Trilogineuvottelut Euroopan parlamentin kanssa alkaisivat siten Ruotsin puheenjohtajuuskaudella vuonna 2023, kun Euroopan parlamentti on hyväksynyt kantansa.

Työryhmätason neuvottelut direktiiviehdotuksesta jatkuvat vielä marraskuussa, eikä oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa käsiteltävää asiakirjaa ei ole vielä saatavilla. Tämä kirjelmä perustuu viimeisimpään kompromissiehdotukseen.

Tässä kirjelmässä tarkastellaan erityisesti Suomen kannalta keskeisimpiä neuvoston yleisnäkemyksen kattamia kysymyksiä.

Suomen kanta

Seuraavat kannat perustuvat U-asian U 14/2022 vp yhteydessä muodostettuun kantaan ja osaltaan täydentävät niitä.

Valtioneuvosto suhtautuu direktiiviehdotuksen tavoitteisiin lähtökohtaisesti myönteisesti. Ympäristön tilan suojelemiseen ja parantamiseen pyritään Euroopan unionin tasolla erilaisin toimenpitein, myös rikosoikeudellisin keinoin. Valtioneuvosto pitää yleisesti kannattavana, että ympäristörikosten torjunnassa pyritään tehokkuuteen kaikkialla Euroopan unionissa. Ympäristörikokset voivat olla luonteeltaan rajat ylittäviä, ja niillä voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia. On perusteltua pyrkiä siihen, että jäsenvaltioiden ympäristörikoslainsäädäntö on ajantasaista ja riittävän kattavaa. Valtioiden rajat ylittävää ympäristörikosten käytännön tutkintayhteistyötä on tärkeää pyrkiä tehostamaan.

Suomen kannan mukaan luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille määrättäviä seuraamuksia koskevat velvoitteet tulee kuitenkin muotoilla siten, että ne ovat yhteen sovitettavissa suomalaisen oikeusjärjestelmän kanssa. Seuraamuksia, rikosprosessia sekä tutkintakeinoja koskeviin velvoitteisiin sisältyy elementtejä, jotka eivät ole suoraan sovitettavissa suomalaiseen oikeusjärjestelmään tai joissa kansallisen lainsäädännön peruslähtökohtien toteutuminen pitää vielä neuvotteluissa pyrkiä varmistamaan. Näiden ehdotusten osalta on erityisesti tarpeen huolehtia siitä, että säilytetään kansallinen liikkumavara ja varmistetaan esimerkiksi suhteellisuusperiaatteen toteutuminen.

Valtioneuvosto katsoo, että tämänhetkinen neuvostossa käsiteltävä kompromissiehdotus neuvoston yleisnäkemykseksi sisältää oikeushenkilölle määrättävää sakkoa koskevan sääntelyn osalta uudenlaista ja pitkälle menevää harmonisointia, joka, sikäli kuin tällainen harmonisointi ylipäättään on tarpeellista, olisi ollut hyvä toteuttaa asteittain huolehtien samalla kansallisten erityispiirteiden huomioimisesta ja tämän edellyttämästä joustosta. Käsitelyssä tällä hetkellä oleva kompromissiehdotus ei näin ollen ole näiltä osin linjassa Suomen neuvottelutavoitteiden kanssa. Valtioneuvosto pitää sen sijaan myönteisenä, että useissa muissa direktiiviehdotuksen kohdissa on otettu huomioon kansallista liikkumavaran tarvetta Suomen neuvottelutavoitteiden mukaisesti. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että jatkoneuvotteluissa Euroopan parlamentin kanssa pyritään turvaamaan neuvostossa ehdotuksen sisältöön saavutettu joustavuus. Mikäli nyt käsiteltävä kompromissiehdotus olisi saamassa jäsenvaltioiden merkittävän enemmistön tuen ja muodostumassa neuvoston yleisnäkemykseksi, pitää valtioneuvosto tarpeellisena arvioida neuvotteluratkaisun kokonaiskuvaa Suomen edun näkökulmasta määrittäessään kantaansa asiaan. Valtioneuvosto toteaa, että se ei tulisi vastustamaan neuvoston yleisnäkemyksen muodostumista yksin tai pienessä maaryhmässä, mikäli selvää asian etenemistä vastustavaa määrävähemmistöä ei ole muodostumassa.

Pääasiallinen sisältö

Alkuperäinen ehdotus

Direktiiviehdotus sisältää säännökset määritelmistä, rikoksista, yllytyksestä ja avunannosta sekä yrityksestä, luonnollisille henkilöille määrättävistä seuraamuksista, oikeushenkilöiden vastuusta ja oikeushenkilöille määrättävistä seuraamuksista sekä koventamis- ja lieventämisperusteista, varojen jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta, rikosten vanhentumisajoista, toimivallasta ja tutkintakeinoista. Lisäksi direktiiviehdotukseen sisältyy ympäristörikosten torjunnan tehostamiseen tähtäviä velvoitteita, jotka koskevat esimerkiksi ympäristörikoksista ilmoittavien henkilöiden suojelua, yksilön oikeuksia osallistua menettelyihin, resursseja, koulutusta ja kansallista strategiaa.

Ehdotus sisältää veloitteen säätää rangaistavaksi direktiivin mukaiset rikokset, yllytyksen ja avunannon näihin rikoksiin sekä rikoksen yrityksen joidenkin rikosten kohdalla.

Ehdotus kattaa erilaisia ympäristön- ja luonnonsuojeluun liittyviä rikoksia, kuten laitton aineen päästämisen ympäristöön, EU:n ympäristölainsäädännön vastaisen tuotteen tai aineen markkinoille saattamisen ja suojeltujen luonnonvaraisten eläinten ja kasvien tappamisen ja hallussapidon.

Ehdotuksen luonnollisille henkilöille määrättäviä seuraamuksia koskeva sääntely sisältää velvoitteen säätää ehdotuksen mukaiset enimmäisrangaistusten vähimmäistasot direktiivissä määritellyistä rikoksista. Alkuperäisen ehdotuksen mukaisesti näiden tasojen tulisi olla kymmenen vuotta, kun rikos aiheuttaa tai on omiaan aiheuttamaan ihmisen kuoleman tai vakavan vamman, ja muissa tapauksissa kuusi tai neljä vuotta riippuen rikoksen vakavuudesta. Lisäksi tulisi säätää luonnollisille henkilöille määrättävistä lisäseuraamuksista, jotka on listattu ehdotuksessa.

Ehdotukseen sisältyy velvoite säätää oikeushenkilöiden vastuusta direktiivin mukaisista rikoksista ja oikeushenkilölle määrättävistä seuraamuksista. Jäsenvaltioiden tulisi alkuperäisen ehdotuksen mukaan säätää oikeushenkilölle määrättävistä seuraamuksista, jotka on määritelty ehdotuksessa. Ehdotukseen sisältyy lisäksi velvoite säätää kansallisessa lainsäädännössä, että oikeushenkilölle määrättävän sakon enimmäisrangaistuksen vähimmäistaso määräytyisi prosenttiosuutena (5 tai 3 % riippuen rikoksen vakavuudesta) oikeushenkilön maailmanlaajuisesta liikevaihdosta.

Ehdotus sisältää myös koventamis- ja lieventämisperusteita koskevat artikkelit, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden tulisi säätää ehdotuksen mukaisista koventamis- ja lieventämisperusteista kansallisessa lainsäädännössään. Ehdotukseen sisältyy lisäksi rikosten vanhentumisajoista ja toimivallasta säätämistä koskevat velvoitteet. Ehdotuksen tutkintakeinoja koskevan velvoitteen mukaisesti direktiivissä tarkoitettujen rikosten tutkintaa varten olisi oltava käytettävissä erityiset tutkintakeinot.

Ehdotukseen sisältyy lisäksi ympäristörikoksista ilmoittavien tai tutkinnassa avustavien henkilöiden suojelua koskeva velvoite. Edelleen ehdotukseen sisältyy velvoite taata rikosoikeudellisiin menettelyihin osallistumista koskevia prosessuaalisia oikeuksia yleisölle, jota asia koskee.

Ehdotus sisältää myös säännöksiä yleisluonteisista velvoitteista, jotka liittyvät ennaltaehkäisyyn, resursseihin ja koulutuksen järjestämiseen. Ehdotukseen sisältyy myös velvoite jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välisestä koordinaatiosta ja yhteistyöstä sekä velvoitteet ottaa käyttöön ja panna täytäntöön kansallinen ympäristörikollisuuden torjuntasuunnitelma sekä kerätä tilastotietoja ympäristörikoksista.

Alkuperäisen direktiiviehdotusten sisältöä on käsitelty tarkemmin asiaa koskevassa U-kirjelmässä (U 14/2022 vp).

Direktiiviehdotukseen neuvotteluissa tehdyt keskeisimmät muutokset

Direktiiviehdotusta on käsitelty aktiivisesti työryhmätasolla. Neuvottelujen aikana keskeisiä ovat olleet rikosten määritelmiä sekä luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille määrättäviä seuraamuksia koskevat kysymykset.

Kesäkuun 2022 oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa hyväksytyyn osittaiseen yleisnäkemykseen sisältyneen ehdotuksen 3 artiklan mukaisia rikosten määritelmiä on joiltakin osin täsmennetty verrattuna alkuperäiseen ehdotukseen. Tämä koskee esimerkiksi tuotteen markkinoille saattamista koskevaa rikosta, sekä rikosta, jossa on kyse hankkeen toteuttamisesta ilman ympäristövaikutusten arviointia koskevassa sääntelyssä edellytettyä lupaa. Joitakin tekotapoja on poistettu suhteessa alkuperäiseen ehdotukseen. Esimerkki tästä on laitton puutavaran markkinoilla saataville asettaminen. Ehdotukseen

on myös lisätty joitakin tekotapoja, kuten EU:n kemikaalilainsäädännön vastainen aineiden maahantuonti ja maastavienti, sekä esimerkiksi elohopeaa koskevan EU-asetuksen vastainen elohopean valmistaminen, käyttö ja varastointi. Suomi hyväksyi direktiivin 2–4 artikloja koskevan neuvoston osittaisen yleisnäkemyksen, johon saatiin neuvoteltua täsmennyksiä ja joustavuutta Suomen neuvottelutavoitteiden suuntaisesti.

Luonnollisille henkilöille määrättäviä seuraamuksia koskevaan 5 artiklaan sisältyvät enimmäisrangaistusten vähimmäistasoja koskevat velvoitteet. Ehdotukseen sisältyvä kymmenen vuoden enimmäisrangaistuksen vähimmäistaso on rajattu koskemaan vain tahallisia, kuoleman aiheuttavia tekoja. Ehdotukseen on lisätty uusi viiden vuoden vähimmäisrangaistuksen enimmäistaso, joka koskisi törkeästä huolimattomuudesta tehtyjä, kuoleman aiheuttavia tekoja. Muiden kuin kuoleman aiheuttavien tekojen osalta enimmäisrangaistusten vähimmäistasot on laskettu komission ehdottamista kuudesta ja neljästä vuodesta viiteen ja kolmeen vuoteen. 5 artiklaa on muutettu myös siten, että se ei enää sisällä pakottavaa luetteloa luonnollisille henkilöille määrättävistä lisäseuraamuksista, vaan jäsenvaltion valittavissa on, mitä lisäseuraamuksia se ottaa käyttöön. Luettelosta on myös poistettu tiettyjä kohtia. Luonnollisille henkilöille määrättävien seuraamusten osalta ehdotuksen viimeisin versio ei vastaa kaikilta osin Suomen tavoitteita, mutta siihen on saatu neuvoteltua siinä määrin joustavuutta, että se on mahdollista hyväksyä.

Myös oikeushenkilöille määrättäviä seuraamuksia koskevaa 7 artiklaa on neuvottelujen myötä muutettu. Artiklaan sisältyy edelleen komission ehdottamalla tavalla velvoite säätää kansallisessa lainsäädännössä, että oikeushenkilölle määrättävän sakon enimmäisrangaistuksen vähimmäistaso määräytyisi prosenttiosuutena (5 tai 3 % riippuen rikoksen vakavuudesta) oikeushenkilön maailmanlaajuisesta liikevaihdosta. Neuvostossa käytyjen neuvottelujen myötä tekstiin on lisätty mainitulle liikevaihtomenetelmälle vaihtoehtoinen malli, jonka mukaisesti oikeushenkilölle määrättävien sakkojen enimmäisrangaistuksen vähimmäistason tulisi olla vähintään 40 tai 24 miljoonaa euroa. Jäsenvaltiot voisivat valita, kumpi menetelmä otettaisiin kansallisesti käyttöön. Myös oikeushenkilöille määrättäviä seuraamuksia koskeva luettelo on muutettu valinnaiseksi, ja siitä on poistettu joitakin seuraamuksia.

Muilta osin artikloihin on tehty pääosin joustavuutta lisääviä tai sääntelyä selventäviä muutoksia, mitä Suomi on neuvotteluissa tavoitellut. Esimerkiksi koventamis- ja lieventämisperusteita koskevat 8 ja 9 artiklat on muotoiltu valinnaisiksi siten, että jäsenvaltio voi niitä täytäntöönpannessaan valita yhden tai useampia direktiivissä säädetyn mukaisia perusteita. Tutkintakeinoja koskevaa 13 artiklaa (entinen 18 artikla) on puolestaan muutettu siten, että viittaus sellaisten erityisten tutkintakeinojen käyttämiseen, joita käytetään esimerkiksi järjestäytyneen rikollisuuden kohdalla, koskee nimenomaisesti vakavia ympäristörikoksia. Yleisön oikeutta osallistua koskeva 15 artikla (entinen 14 artikla) on muotoiltu siten, että siinä alkuperäistä ehdotusta selkeämmin asetetaan velvoite vain niiltä osin kuin siihen yleisöön kuuluvilla, joita asia koskee, on osallistumisoikeuksia kansallisen järjestelmän mukaisesti.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Direktiiviehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 2 kohtaan. Säännöksen mukaan, kun jäsenvaltioiden lakien ja asetusten lähentäminen rikosoikeuden alalla osoittautuu välttämättömäksi jonkin unionin politiikan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi alalla, jolla on toteutettu yhdenmukaistamistoimenpiteitä, tällä alalla voidaan direktiivein säätää rikosten ja seuraamusten määrittelyä koskevista vähimmäissäännöistä. Nämä direktiivit annetaan kyseisten yhdenmukaistamistoimenpiteiden hyväksymisessä noudatetun tavallisen tai erityisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaisesti.

Ehdotuksen taustalla ovat ympäristönsuojelun alalla toteutetut yhdenmukaistamistoimenpiteet. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa määritellään unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiksi muun muassa ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja parantaminen sekä ihmisten terveyden suojeleminen. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät tavallista lainsäätämisympäristystä noudattaen sekä talous- ja sosiaalikoomiteaa ja alueiden komiteaa kuultuaan unionin toimista 191 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentissa vastuuvaiokunta on oikeudellisten asioiden valiokunta (JURI), jossa asian esittelijä on Antonius Manders (EPP). Ehdotusta käsittelevät lisäksi kehitysvaiokunta (DEVE), kansalaisoikeuksien ja vapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta (LIBE), ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta (ENVI) sekä vetoisuusvaiokunta (PETI).

Esittelijän raporttiluonnos on annettu lokakuussa 2022, ja valiokunnan lopullinen kanta olisi ennakkotietojen mukaan tarkoitus hyväksyä tammikuussa 2023.

Kansallinen valmistelu

Direktiiviehdotus on käsitelty oikeus- ja sisäasiat -jaoston (EU 7) ja ympäristöjaoston (EU 23) kirjallisessa menettelyssä 9.–11.11.2022.

U-jatkokirjettä valmisteltaessa oikeusministeriö on tehnyt yhteistyötä Ahvenanmaan maakuntahallituksen edustajien kanssa.

Eduskuntakäsittely

Direktiiviehdotusta koskevasta U-kirjelmästä (U 14/2022 vp) ovat antaneet lausuntonsa lakivaiokunta (LaVL 9/2022 vp) ja ympäristövaliokunta (YmVL 12/2022 vp).

Suuri valiokunta on hyväksynyt eduskunnan kannan SuVEK 26/2022 vp, jonka mukaisesti valiokunta on yhtynyt erikoisvaliokuntien lausuntojen mukaisesti valtioneuvoston kantaan.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Kesäkuun 2022 oikeus- ja sisäasiain neuvostossa hyväksytyyn osittaiseen yleisnäkemykseen sisältyneen ehdotuksen 3 artiklan mukaisten tekojen kriminalisointia koskevista velvoitteista yhdessä luonnollisille henkilöille määrättäviä seuraamuksia koskevien 5 artiklan velvoitteiden kanssa seuraisi muutostarpeita Suomen rikoslakiin (39/1889).

Ehdotuksen 3 artiklaan sisältyy joitakin uusia tekotapoja koskevia kriminalisointivelvoitteita, jotka edellyttävät rikoslain säännösten muuttamista. Nämä koskevat esimerkiksi tiettyjen ympäristön tai ihmisen terveyden kannalta vahingollisten aineiden tai tuotteiden markkinoille saattamista, hankkeen toteuttamista ilman ympäristövaikutusten arviointia koskevassa sääntelyssä edellytettyä lupaa sekä vieraslajisääntelyn vastaisia tekoja.

Luonnollisille henkilöille määrättäviä seuraamuksia koskevaan 5 artiklaan sisältyvät enimmäisrangaistusten vähimmäistasoja koskevat velvoitteet. Muiden kuin kuoleman aiheuttavien tekojen osalta enimmäisrangaistusten vähimmäistasot olisivat viisi ja kolme vuotta. Näistä enimmäisrangaistusten vähimmäistasoja koskevista velvoitteista seuraisi joitakin muutostarpeita kansalliseen lainsäädäntöön. Tämä koskee esimerkiksi EU-lain-

säädännön vastaista, laittomasti korjatun puutavaran tai siitä valmistettujen puutuotteiden markkinoille saattamista sekä EU:n vieraslajisääntelyn vastaisia tekoja. Joiltakin osin kriminalisointivelvoitteiden ja enimmäisrangaistusten vähimmäistasoa koskevien velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi on vaihtoehtoisia ratkaisuja, joiden tarkoituksenmukaisuus arvioidaan täytäntöönpanovaiheessa. Tämä koskee esimerkiksi sitä, missä määrin kriminalisointivelvoitteiden voidaan tiettyjen tekotapojen osalta katsoa täyttyvän rikoslain 48 luvun 1 §:n mukaista ympäristön turmelemista (enimmäisrangaistus 2 vuotta vankeutta) ja 2 §:n mukaista törkeää ympäristön turmelemista (enimmäisrangaistus 6 vuotta vankeutta) koskevien säännösten myötä tai lisäämällä tekotapoja näihin säännöksiin.

Suomen rikoslain 9 luvussa on säännökset oikeushenkilölle määrättävästä yhteisösakosta. Säännösten mukaisesti yhteisösakko tuomitaan määräeuroin. Alin yhteisösakon rahamäärä on 850 ja ylin 850 000 euroa.

Oikeushenkilölle määrättävän sakkorangaistuksen osalta direktiiviehdotuksen hyväksyminen tämänhetkisen version mukaisena merkitsisi merkittäviä muutostarpeita Suomen rikoslakiin. Vaikka tämänhetkinen versio sisältää myös mahdollisuuden määrittää oikeushenkilölle määrättävän sakon enimmäisrangaistuksen vähimmäistaso kiintein euromäärin, mikä lähtökohdaltaan vastaa rikoslain säännöksiä yhteisösakon osalta, ehdotukseen sisältyvän velvoitteen täyttäminen kyseisen vaihtoehdon mukaisesti ei vaikuta tarkoituksenmukaiselta. Ehdotuksessa määritelty kiinteän euromääräisen sakon enimmäismäärän vähimmäistaso (40 miljoonaa euroa) on monikymmenkertainen yhteisösakon nykyiseen enimmäismäärään nähden, eli kyseinen velvoitteen täytäntöönpanomalli johtaisi nykytasoon verrattuna erittäin suureen yhteisösakon enimmäismäärän korotukseen kaikkien oikeushenkilöiden kohdalla.

Oikeushenkilölle määrättävän sakkorangaistuksen osalta vaikuttaa siten tämänhetkisen tekstiversiön sisältö huomioiden siltä, että Suomessa tulisi direktiiviehdotuksen täytäntöönpanovaiheessa harkita yhteisösakkoa koskevan sääntelyn muuttamista siten, että enimmäisrangaistus määräytyisi oikeushenkilön liikevaihdon perusteella. Myös liikevaihtomenetelmän käyttöönotto nostaisi enimmäisrangaistuksen vähimmäistasoa erittäin merkittävästi liikevaihdoltaan suurten oikeushenkilöiden kohdalla. Koska ei ole tarkoituksenmukaista säätää ympäristörikoksia varten omaa seuraamuslajiaan, liikevaihtoon perustuva enimmäisrangaistus olisi, mikäli direktiiviehdotus näiltä osin hyväksytään, perusteltua ulottaa direktiivin seurannaisvaikutuksena kaikkiin muihinkin oikeushenkilön rangaistusvastuun piiriin kuuluviin rikoksiin.

Muilta osin ehdotuksen suhdetta kansalliseen lainsäädäntöön on käsitelty tarkemmin ehdotusta koskevassa U-kirjelmässä.

Direktiiviehdotuksessa on kysymys rikoslainsäädännöstä, joka kuuluu osin maakunnan ja osin valtakunnan lainsäädäntövaltaan Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 10 ja 25 kohtien ja 27 §:n 22 kohdan mukaisesti.

Taloudelliset vaikutukset

Direktiiviehdotuksen taloudellisia vaikutuksia on käsitelty ehdotusta koskevassa U-kirjelmässä (U 14/2022 vp).

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Osa jäsenvaltioista on kannattanut luonnollisia henkilöitä koskevien enimmäisrangaistusten vähimmäistasojen osalta komission alkuperäisen ehdotuksen mukaisia tasoja siltä osin kuin on kyse muista kuin kuoleman aiheuttavista teoista (kuusi ja neljä vuotta). Suomi on muutaman muun jäsenvaltion tavoin pitänyt näiltä osin asianmukaisina neljän

ja kahden vuoden enimmäisrangaistusten vähimmäistasoja. Enemmistö jäsenvaltioista on kuitenkin kannattanut maltillisempaa tasojen laskemista alkuperäisen ehdotuksen mukaisista tasoista, minkä seurauksena on päädytty viimeisimmän version mukaiseen ehdotukseen viiden ja kolmen vuoden tasoista.

Monet jäsenvaltiot ovat neuvottelujen aikana tukeneet voimakkaasti komission ehdotusta oikeushenkilölle määrättävää sakkoa koskevan sääntelyn osalta, mutta toisaalta monet ovat pitäneet liikkumavaraa välttämättömänä. Neuvottelujen perusteella selvä enemmistö jäsenvaltioista vaikuttaa olevan tältä osin valmis hyväksymään puheenjohtajavaltion tämänhetkisen kompromissiehdotuksen.

Asiakirjat

U-jatkokirjeen valmistelu perustuu 8.11.2022 työryhmässä käsiteltyyn puheenjohtajavaltion kompromissiesitykseen.

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Leena Mäkipää, OM, leena.makipaa@gov.fi, p. 0295 150082

VAHVA-tunnus

EU/694/2022

Liitteet

Viite